

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9T/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416010094
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5416010094.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Z. P. súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Stieranka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.10.2016 v Dolnom Kubíne takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. f) Tr. por.
oslobodzuje

obžalovaného F. T., nar. XX.XX.XXXX v meste Z., F. republika, trvale bytom Z. XXg, A-XXXX, Z., F. republika, občana F. republiky
spod obžaloby

Okresnej prokuratúry Dolný Kubín č. Pv 402/2014 zo dňa 15.01.2016, podľa ktorej mal spáchať prečin „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. tým, že ako rodič v Dolnom Kubíne, v Rakúskej republike a všade tam, kde sa zdržiaval, aj napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje deti, rozsah ktorej určil uzavretím rodičovskej dohody zo dňa 27.12.2011, ktorou sa zaviazal prispievať na výživu svojich maloletých detí S. T., nar. XX.XX.XXXX a S. T., nar. XX.XX.XXXX sumou 250,- € mesačne na každé dieťa, vždy 10. dňa v mesiaci k rukám matky detí N. N., nar. XX.XX.XXXX, túto povinnosť si od 01.02.2012 plnil nepravidelne a nie v plnom rozsahu, s výnimkou mesiacov, kedy zaplatil február 2012 sumu 500,- €, marec 2012 sumu 325,- €, máj 2012 sumu 500,- €, jún 2012 sumu 800,- €, december 2012 sumu 1.600,- €, apríl 2013 sumu 680,- €, máj 2013 sumu 1.200,- €, júl 2013 sumu 810,- €, august 2013 sumu 800,- €, september 2013 sumu 330,- €, október 2013 sumu 650,- €, november 2013 sumu 800,- €, december 2013 sumu 300,- € a v priebehu roku 2013 v rôznych čiastkach v hotovosti spolu sumu 500,- €, február 2014 sumu 300,- €, marec 2014 sumu 600,- €, apríl 2014 sumu 200,- €, máj 2014 sumu 400,- €, október 2014 sumu 1.500,- €, december 2014 sumu 800,- €, január 2015 sumu 250,- €, február 2015 sumu 670,- €, júl 2015 sumu 1,- €, august 2015 sumu 500,- €, september až november 2015 sumu po 500,- €, december 2015 sumu 2.048,16 € a január 2016 sumu 484,80 €, napriek tomu, že na obe

maloleté deti poberal rodinné prídavky vo výške 112,70 € mesačne na každé dieťa a po dovŕšení ich veku 10 rokov sumu 130,90 € mesačne na každé dieťa, od 15.07.2011 bol nezamestnaný s podporou v nezamestnanosti vo výške 770,- € mesačne, od 01.04.2013 do 31.07.2013 pracoval v poisťovni s príjmom 1.100,- € mesačne, od 01.08.2013 do 30.09.2014 bol ako nezamestnaný poberateľom podpory v nezamestnanosti vo výške 770,- € mesačne, od 01.10.2014 do 31.12.2014 pracoval v ďalšej poisťovni s príjmom 1.000,- € mesačne, od 01.01.2015 je opäť nezamestnaný a poberá podporu v nezamestnanosti vo výške 850,- € mesačne, čím mu za obdobie od 01.02.2012 do súčasnej doby vznikol dlh na výživnom voči svojim maloletým deťom S. a S. spolu vo výške 3.952,04 €,

pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal voči obžalovanému dňa 15.01.2016 obžalobu pre skutok uvedený vo výroku rozsudku (č.l. 262). Okresný súd podanú obžalobu vrátil späť prokurátorovi najmä vzhľadom na chýbajúci preklad obžaloby do materinského jazyka obvineného (č.l. 267). Krajský súd prokurátorovu sťažnosť zamietol (č.l. 275). Následne, dňa 06.06.2016 podal prokurátor na súde opäť obžalobu pre ten istý skutok (č.l. 280).

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 20.10.2016 (č.l. 364) dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

P. sa na hlavnom pojednávaní nezúčastnil, hoci bol riadne a včas predvolaný a poučený o možných následkoch jeho neospravedlnenej neúčasti. Ospravedlnenie obžalovaného z dôvodov jeho pracovnej neschopnosti súd neakceptoval, pretože bolo nedôvodné a oneskorené. Ospravedlnenie v tomto smere totiž predniesol jeho obhajca až priamo na pojednávaní, pričom na preukázanie existencie tohto dôvodu predložil listiny v inom, než úradnom jazyku konajúceho súdu (č.l. 349).

Okresný súd teda na hlavnom pojednávaní prečítal zápisnice o výpovediach obžalovaného z prípravného konania (č.l. 25,28), vrátane výpovede počas konfrontácie s matkou svojich detí (č.l. 46). Obžalovaný vtedy potvrdil, že je otcom obidvoch detí. Tvrdil, že výživné voči nim síce neplatil pravidelne, v dohodou určenej výške formou bezhotovostných úhrad, ale uhrádzal ho aj iným spôsobom. Poukazoval na hotovostné úhrady niektorých nákladov domácnosti, v ktorej jeho deti žili. Okrem toho odovzdával peniaze matke svojich detí a jej matke osobne v hotovosti. Deklaroval ochotu zaplatiť dlhované výživné, poukazoval však na vlastné finančné problémy.

Svedkyňa N. N. na hlavnom pojednávaní (č.l. 366), vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 39, 44, 46), kedy potvrdila, že je matkou obidvoch detí, pričom obžalovaný ako ich otec neplatil v žalovanom období dohodnuté výživné riadne a včas. Potvrdila realizáciu úhrad uvedených v obžalobe. Uviedla, že od júla 2015 jej už obžalovaný zaplatil výživné pre deti za každý mesiac (500,- €), i keď nie pravidelne a včas. Okrem toho v decembri 2015 a vo februári 2016 obžalovaný zrušil tzv. životné poistky, pričom ako výplatný účet uviedol účet svedkyne s tým, že tieto peniaze má považovať za úhradu výživného. Svedkyňa (matka detí) s tým súhlasila, a následne takto poukázané peniaze použila ako výživné pre ich deti.

Svedkyňa O. N. (stará matka detí) na hlavnom pojednávaní (č.l. 365) vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 60), kedy uviedla, že obžalovaný prispieval na chod domácnosti len sporadicky.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 10P/138/2010 bolo preukázané, že na základe návrhu matky detí zo dňa 22.12.2010 súd konal o zverení detí do jej starostlivosti, o určení výšky výživného pre deti a o úprave styku obžalovaného s nimi. Matka napokon svoj návrh vzala späť, keďže v decembri 2011 uzavrela s obžalovaným mimosúdnu dohodu o platení výživného vo výške 250,- € mesačne na každé dieťa počnúc od februára 2012.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 7P/44/2012 je preukázané, že matka detí podala dňa 17.07.2012 nový návrh, ktorým opäť žiada zveriť obidve deti do svojej osobnej starostlivosti, upraviť styk obžalovaného s týmito deťmi a určiť výšku výživného spätne od r. 2009. Konanie o tomto návrhu zatiaľ nie je právoplatne skončené.

Z dokladov o úhradách a z výpisov z účtu mal súd preukázanú realizáciu jednotlivých úhrad výživného tak, ako bolo uvedené už v podanej obžalobe, vrátane úhrad realizovaných od februára 2016 doteraz. Takto bolo o.i. preukázané, že v priebehu r. 2016 obžalovaný poukázal na účet matky jeho detí dňa 18.01.2016 sumu 685,- € (č.l. 360), dňa 08.03.2016 sumu 500,- € (č.l. 359), dňa 06.04.2016 sumu 500,- € (č.l. 352), dňa 16.06.2016 sumu 1.400,- €, dňa 01.08.2016 sumu 1.000,- €, dňa 08.09.2016 sumu 500,- €, dňa 18.10.2016 sumu 500,- € a dňa 18.10.2016 sumu 1.764,- €.

Okrem toho bolo preukázané že dňa 14.12.2015 bola na účet matky detí poukázaná suma 1.539,16 € ako výplata poistky od poisťovne ERGO (č.l. 350) a dňa 04.02.2016 bola na jej účet poukázaná suma 2.033,12 € ako výplata poistky z poisťovne Wiener Z. (č.l. 351).

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný, avšak trestnosť tohto činu medzičasom zanikla. Obžalovaný totiž túto svoju povinnosť splnil (dodatocne) skôr, než sa okresný súd odobral na záverečnú poradu a jeho čin nemal trvalo nepriaznivé následky (§ 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.).

Existencia vyživovacej povinnosti obžalovaného voči jeho dvom dcéram vyplýva priamo zo zákona (§ 62 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z.). Jeho otcovstvo je preukázané podľa rodných listov detí (podľa pripojeného spisu sp. zn. 7P/44/2012). Obžalovaný svoje otcovstvo ani nepopieral.

Výška jeho vyživovacej povinnosti k dvom deťom nebola v žalovanom období určená osobitným súdnym rozhodnutím. Výšku vyživovacej povinnosti obžalovaného súd pre účely trestného konania (v rámci predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Tr. por.) určil sumou 250,- € mesačne na každé z detí, t.j. tak, ako bolo medzi rodičmi týchto detí vzájomne dohodnuté v decembri 2011. Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že takto určená výška jeho vyživovacej povinnosti v žalovanom období plne zodpovedala schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom obžalovaného. Odhliadnuc od toho však treba uviesť, že prokurátor v tomto smere ani neprodukoval žiadne nové dôkazy.

Súd pritom prihliadal na ustanovenia § 62 a § 63 Zákona o rodine, z ktorých vyplývajú okrem iného tieto závery:

- plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť
- dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov
- rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov
- každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa

- rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima.

- výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov

- pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Pri hodnotení majetkových pomerov obžalovaného súd vychádzal z dôkazov, ktoré boli zhromaždené v pripojených tzv. opatrovníckych spisoch, vrátane dôkazov zhromaždených v prebiehajúcom trestnom konaní.

Takéto konanie obžalovaného však napokon súd právne nekvalifikoval ako prečin „Zanedbanie povinnej výživy“. Pred rozhodnutím súdu bolo totiž spoľahlivo preukázané, že obžalovaný dodatočne (po podaní obžaloby) v celom rozsahu zaplatil výživné voči svojim deťom, a to vo výške, aká bola splatná v čase rozhodovania súdu (ku dňu 20.10.2016).

Oproti tomu bolo preukázané, že toto jeho konanie (nepravidelné a oneskorené úhrady mesačného výživného) nemalo trvalo nepriaznivé následky. Závery v tomto smere potvrdila aj matka detí počas svojej výpovede.

Okresný súd teda oslobodil obžalovaného spod podanej obžaloby v zmysle § 285 písm. f) Tr. por. Tým samozrejme nezanikajú rodičovské povinnosti obžalovaného voči jeho dcéram. Pokiaľ by sa konanie obžalovaného ohľadom neplatenia výživného v budúcnosti opakovalo, môže tento opäť čeliť trestnému stíhaniu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.